

**Dénes
Ferenc**

sportközgazdász

VÉLEMÉNY

A tao igazi bajnokai

Április utolsó napján járt le a társasági és osztalékadón keresztül nyújtott sportfejlesztési támogatások, az úgynevezett tao-támogatások kérvénybenyújtásának határideje. Az elmúlt négy évben mintegy százmilliárd forint került be ezen a csatornán a magyar sportba, vagy – más nézőpontból – került ki a központi költségvetésből. A támogatások egy része „elégett”, ahogy egy sportvezető mondta nekem a minap, azaz napi működést finanszíroztak belőle a sportszervezetek: bért fizettek, létesítményt béreltek, vitaminokat vásároltak stb. A felhasználások a jobb élethez segítettek hozzá a magyar sportot, ez nyilvánvalóan jó, kérdés persze, hogy feladata-e ez annak az adónak.

Ennél többre hivatottak a hosszú távra szóló beruházások, hiszen új vagy megújult futballpálya, jégcsarnok vagy uszoda csak jó lehet. Tényleg az, már csak azt kellene tudni, mindezek működtetését, fenntartását ki fogja finanszírozni a jövőben. Nem valószínű, hogy a sportlétesítményt használók, hiszen ha jól értem a döntéshozói gondolatot, éppen **azért vezették be a tao-támogatásokat, mert a pénzhiányban látták annak okát, hogy nem vagy csak alig sportol a magyar.**

Ha jól olvasom, az önkormányzatoknak sincs tele a bukszájuk, tehát a mostani fejlesztések jövőbeni fenntartásában is a magyar állam lesz a bálánya. Mondhatom szebben is, kis lovag: az adófizetők állják majd a rezsiszámlákat.

Látok azonban jó modelleket is a magyar sportfinanszírozásban. Olyan szervezetek használják fel hatékonyan a tao-támogatások nyújtotta lehetőségeket, amelyek már a tao előtt is szervezeten és eredményesen foglalkoztak utánpótlás-neveléssel, és nem annak hatására sokszorozták meg az igazolások számát, vagy jöttek létre éppen azért, hogy a támogatásokhoz hozzájussanak. A gyerekek sportoltatása, a tehetségek megtalálása, kiválasztása és magas szintű képzése már hosszú évek óta a szervezeti kultúrájuk része volt.

A jó gyakorlat modelljeiben mindig fellelhető a szervezetek folyamatos újdonságkeresése,

innovációra törekvése, hogy az adott környezeti feltételek között valami újat, jobbat találjanak ki: új házi versenyrendszer bevezetése a képzési célokat szolgáló szabályrendszerrel, külföldi tornákon szakanyagok elkunyerálása stb. És ha valami hasznos dologra lelnek, azzal a szervezet tudásbázisát szélesítik, többek között bemutatóedzéseket szerveznek, vagy éppen a csapat idegenlégióisait interjúztatják, mit csinálnak máshol máshogy, jobban. Számukra a tao-támogatásokkal a horizont tágult ki, igyekeznek a nemzetközi térben elhelyezni saját munkájukat. Az ajándék forrásokkal a korábbiaknál jóval több nemzetközi kupán szerepelnek, most már nemcsak a szomszédos Csáktornyán, hanem a sportágak nemzetközi utánpótlás-fellegvéraiban is, és ha tehetik, nemzetközi bajnoki versenyrendszerben indítják a korosztályos csapataikat. Az általam jónak tartott példának is fontos részük a létesítmény-infrastruktúra megújítása, de ezeken a helyeken legalább elképzelésszinten léteznek a kihasználást és a bevételt maximalizáló tervek is.

A tao-forrásokat hatékonyan felhasználó szervezetek szinte mindig a felnőtt csapathoz szorosan kapcsolódó, de önálló egyesületi akadémia keretei között központosították az utánpótlás-nevelésüket. És talán nem véletlenül, hosszú évek óta bajnokok. Felnőtt- és korosztályos szinten egyaránt.